

Γράμμα του Ζαχαρίου, ὅπου ἐπιζητῆ καὶ ἀντιμετάθεση τῶν ἰσχυρῶν
σάμων Ἰωάνη ἀθανασιάδη Σπαρμιώτη τῷ 1625. Ἐξὸς αὐταντῶν εἰς
τὴν ἐπιστολὴν τῶν προσώπων τῆς κοινότητος μετὰ ἄλλων
ἔχει « τῆ ἀληθείᾳ στενά μοι πανταχόθεν, τὸ γῆρας, ὁ χειμὼν,
ἡ ἔκτασις τοῦ δρόμου καὶ πρὸ πάντων ὁ ἀπορφανισμὸς τῶν
πνευματικῶν μου τέκνων, τοὺς ὁποίους ἦδη τέσσαρας χρόνους
ἐξομολογῶ, ὄντας τοὺς μὲν κατόικους, τοὺς δὲ παροίκους, φι-
λάδας ἐν κινιόσεως καὶ ἐν διαφόρων ἄλλων μερῶν τῆς Γραι-
κίας ὅσα ταῦτα μὲ ἐμποδίζον ἄλλ' ἢ μεγάλῃ εὐφραδίᾳ,
ἣτις φαίνεται εἰς τὴν ἀξιοτίμητον ὑμῶν ἀδελφότητα καὶ ἡ
ἐπίμονος προτροπὴ τοῦ πανσεβάστου μοι δεσπότη ἀγίου Εἰ-
ρηνοπόλεως καὶ βατοπεδίου κυρίου Γρηγορίου ὑπεριχύσαντα
μὲ ἐβίασαν καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἔρθω νὰ συζητήσω θεοῦ θέ-
λοντος μετ' ὑμῶν ὄχι τριετίαν, ἀλλὰ καὶ ἕξαετίαν... μαρτυρι-
κὸν ἔχω... δοθῆν μοι παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἀειμνήστου
πατριάρχου Γρηγορίου καὶ λοιπῶν ἐχυρίτων ἀγίων ἀρχιε-
ρῶν μὲ αὐτὸ ἦλθον καὶ εἰς τὸ Τατχάνροε πρὸς τὸν πα-
νεκνήστατον κύριον σύμβουλον καὶ ἱππέα Ἰωάννην Ἀν-
δρέαδην Βαρβάειν καὶ πρὸς τὸν ἡγχιόνα Μολδαβίας κύ-
ριον Μιχαήλ Σούτσον μὲ αὐτὸ τοῦτο ἐνεφανίσθην καὶ
πρὸς τὸν ἅγιον Μολδαβίας κύριον Βενιαμῖν καὶ πρὸς τὸν
ἐνταῦθα ὑψιτοπανιερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Κισνέβης κύριον
Δημήτριον καὶ ἔφαθον τὴν ἄδειαν νὰ λειτουργῶ, νὰ βα-
πτίζω, νὰ ἐξομολογῶ καὶ νὰ ἱερουργῶ πάσαν ἄλλην ἱερετε-
λεσίαν... » ὑπογράφεται δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ταύτη οὕ-
τω: « ὁ πρῶτος ἡγούμενος τοῦ Σπαρμιῶ, τῶν δὲ Ἐνεοφαν-
τινὸς ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας. »¹

¹ ἐκκλ. φαρ. τμήτ. I, 1912, σ. 69

